

Kompas magnetyczny z wraka kecza „Helena”

NUMER INWENTARZA:

CMM/HŻ/152

TYTUŁ:

Kompas magnetyczny z wraka kecza „Helena”

AUTOR:

nieznane

CZAS POWSTANIA:

1. połowa XX wieku

TYP OBIEKTU:

urządzenie

RODZAJ:

historia

WYSOKOŚĆ:

100 mm

ŚREDNICA:

150 mm

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

KOLEKCJA:

przrządy nawigacyjne

MIEJSCE POWSTANIA:

nieznane

MIEJSCE POZYSKANIA:

Polska

MATERIAŁ:

mosiądz, metal, szkło

TECHNIKA:

przemysł

DZIAŁ:

Historii Żeglugi i Handlu Morskiego

LOKALIZACJA:

magazyn

OPIS:

Róża kompasowa umieszczona na pływaku w mosiężnym kociołku z płynem, w celu zmniejszenia ciężaru róży i jej wahań w czasie kołysania statku. Kociołek kompasu umocowany w zawieszaniu Kardana, u góry przykryty szybą. Kompas pozwala odczytywać aktualny kurs statku, brać namiary. Kompas był na wyposażeniu kecza „Helena”. Zatonął wraz z żagłowcem w czasie działań wojennych w marcu 1945 r. w Zatoce Puckiej. Wydobyty w wyniku badań podwodnych w 1969 r. prowadzonych przez ówczesne Muzeum Morskie (obecnie

Centralne Muzeum Morskie) w Gdańsku. „Helena” była tzw. jachtem rewskim, używanym do żeglugi przybrzeżnej (kabotażowej) do przewozu towarów masowych. Zbudowana w 1872 r. przez szkutnika niemieckiego Kosha dla Józefa Budy z Rewy. W 1895 r. jednostkę odkupił Józef Długi. W 1927 r. jacht został przebudowany przez jego syna, Klemensa, z jednomasztowca na dwumasztowy kecz. W 1936 r. został wyposażony dodatkowo w 20-konny silnik napędowy.

KONSERWACJA
I REWITALIZACJA
DZIEDZICTWA
KULTUROWEGO

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Projekt Centrum Konserwacji Wraków Statków wraz z Magazynem Studyjnym w Tczewie – budowa infrastruktury kultury Narodowego Muzeum Morskiego w Gdańsku.

WSPARCIE UDZIELONE Z FUNDUSZY NORWESKICH I FUNDUSZY EOG, POCHODZĄCYCH Z ISLANDII, LIECHTENSTEINU I NORWEGII, ORAZ ŚRODKÓW KRAJOWYCH.

[POLITYKA PRYWATNOŚCI](#)